

Υπόθεση 108/86

G. d. M.
κατά
Συμβουλίου και Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Παραδεκτό »

Διάταξη του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 1987 3933

Περίληψη της Διάταξης

1. Υπάλληλοι — Καθήκον αρωγής που βαρύνει τη διοίκηση — Περιεχόμενο
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 24)
2. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Έννομο συμφέρον — Προσφεύγων του οποίου η διοικητική
ένσταση έγινε δεκτή — Απαράδεκτο
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 7ης Οκτωβρίου 1987 *

Στην υπόθεση 108/86,

G. d. M., υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, εκπροσωπούμενος
από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το
δικηγόρο Alex Schmidt, 13, boulevard Royal,

προσφεύγων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από την Dominique Lagasse, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

και

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Detlef Bruggemann και από τον Roger O. Dalcq, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

καθών,

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της σιωπηρής απορρίψεως αιτήσεως παροχής αρωγής που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 24 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και, αφετέρου, την καταβολή αποζημιώσεως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και Y. Galmot, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: P. Heim

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Μαΐου 1986, ο G. d. M., υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (στο εξής: ΟΚΕ), άσκησε προσφυγή κατά του Συμβουλίου και της ΟΚΕ με την οποία ζητεί, αφενός, την ακύρωση της σιωπηρής απορρίψεως της αιτήσεως παροχής αρωγής που υπέβαλε βάσει του άρθρου 24 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και, αφετέρου, την καταβολή αποζημιώσεως για την ηθική βλάβη που υπέστη λόγω της αρνήσεως της διοικήσεως να του παράσχει την αιτηθείσα αρωγή.
- 2 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι ο d. M. παραπονείται κατ' ουσία ότι από έτη υφίσταται, εκ μέρους ενός άλλου υπαλλήλου της ΟΚΕ, του v. d. G., δυσφημίσεις και απειλές για τις οποίες ζητεί την αρωγή της διοικήσεως βάσει της προαναφερθείσας διατάξεως του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.
- 3 Ειδικότερα, στις 23 Απριλίου 1985 ο v. d. G. διένειμε στα μέλη του προσωπικού της ΟΚΕ « ανοικτή επιστολή » με την οποία προσάπτει στον d. M. ότι « από εικοσαετίας περίπου... δεν εργάζεται μόνο ως υπάλληλος της ΟΚΕ αλλά και ως εντεταλμένος με διδασκαλία σε βελγικό εκπαιδευτικό ινστιτούτο, απασχολούμενος πλήρως και επομένως αμειβόμενος κανονικά ».
- 4 Επιπλέον, σε τρία έγγραφα με ημερομηνία 28 Μαΐου, 24 Ιουνίου και 21 Αυγούστου 1985 ο v. d. G. μεμόταν τον d. M. ότι δεν απέδωσε στεγαστικό δάνειο που του είχε χορηγήσει η Κοινότητα, μετά την πώληση του οικείου ακινήτου, πράγμα που ήταν αντίθετο προς τη σχετική κανονιστική ρύθμιση. Τα εν λόγω έγγραφα στάλθηκαν προσωπικά στον d. M.: τα έγγραφα της 24ης Ιουνίου και της 21ης Αυγούστου 1985 κοινοποιήθηκαν στο γενικό γραμματέα της ΟΚΕ, το δε έγγραφο της 24ης Ιουνίου 1985 κοινοποιήθηκε και σε υπεύθυνο της Union syndicale.
- 5 Ο δ. M., αφού ζήτησε κατ' επανάληψη από τη διοίκηση να ενεργήσει για να παύσουν οι εν λόγω κατηγορίες και να προβεί στη διάψυσή τους, στις 2 Δεκεμβρίου 1985 υπέβαλε διοικητική ένσταση βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, με την οποία προβάλλει κατ' ουσία ότι « η διοίκηση όφειλε, μόλις διανεμήθηκε η ανοικτή επιστολή να καταγγείλει τον απαράδεκτο χαρακτήρα αυτής της μεθόδου και να διαψεύσει τις αναφερόμενες στην εν λόγω επιστολή κατηγορίες κατά του ενισταμένου, ώστε κατ' αυτό τον τρόπο να αποκαταστήσει δημοσίως την τιμή και την υπόληψή του ». Ως προς τα έγγραφα που είχαν σταλεί

προσωπικά στον ίδιο σχετικά με το στεγαστικό δάνειο, ο d. M. αναφέρει στην ένστασή του ότι η διοίκηση όφειλε « αφού διαπιστώσει ότι ο φάκελος ήταν τακτοποιημένος, να διαψεύσει τις κατηγορίες που διατυπώθηκαν κατά του ενισταμένου και να λάβει έναντι του υπαιτίου τα επιβαλλόμενα μέτρα για να τερματιστεί η δυσφημιστική εκστρατεία ».

- 6 Στις 15 Ιανουαρίου 1986 ο πρόεδρος της ΟΚΕ επέβαλε στον v. d. G. την πειθαρχική ποινή της έγγραφης επιπλήξεως, με την αιτιολογία ότι δημοσίευσε « πληροφορίες κατά τρόπο που πρέπει να κριθεί ως παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει ».
- 7 Ο d. M., με επιστολή της 21ης Ιανουαρίου 1986 που απηύθυνε στο γενικό γραμματέα της ΟΚΕ, διευκρίνισε ότι « το αντικείμενο της ενστάσεως... δεν αφορούσε τις κυρώσεις που έκρινε σκόπιμες η ΑΔΑ, αλλά μόνο τη δημόσια αποκατάσταση της τιμής και υπολήψεως του d. M. ». Τη θέση του αυτή επιβεβαίωσε με επιστολή της 28ης Ιανουαρίου που απηύθυνε στον πρόεδρο της ΟΚΕ.
- 8 Στις 29 Ιανουαρίου 1986, η διοίκηση της ΟΚΕ πληροφόρησε τον d. M. ότι « η αρμόδια αρχή του οργάνου μας, εν προκειμένω ο πρόεδρος, έλαβε τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να αποκατασταθεί η τιμή του d. M. ». Πράγματι, την ίδια μέρα διανεμήθηκε στα μέλη του προσωπικού « υπηρεσιακό σημείωμα » του προέδρου της ΟΚΕ, το οποίο, αφού υπενθύμιζε γενικώς τον απαράδεκτο χαρακτήρα κάθε προσωπικής διαφοράς που καθίσταται αντικείμενο κοινολογήσεως, συνέχιζε ως εξής: « Όσον αφορά τη λυπηρού περιεχομένου ανοικτή επιστολή που ο v. d. G. απηύθυνε στον d. M. στις 23 Απριλίου 1985, επιθυμώ να διευκρινίσω ότι από τους διενεργηθέντες ελέγχους συνάγεται ότι η εντιμότητα του d. M. δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση ».
- 9 Παρά τα προαναφερθέντα μέτρα που έλαβε η διοίκηση ο d. M. άσκησε στις 6 Μαΐου 1986 την υπό κρίση προσφυγή.
- 10 Κατά το άρθρο 92, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε να εξετάσει το απαράδεκτο για λόγους δημοσίας τάξεως επί των οποίων αποφαινεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπουν οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 91 του εν λόγω κανονισμού. Ενόψει των στοιχείων της υπό κρίση υποθέσεως, πρέπει να εφαρμοστούν οι εν λόγω διατάξεις και να κριθεί χωριστά το παρα-

δεκτό της προσφυγής με την έκδοση Διατάξεως χωρίς διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας. Στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να εξεταστεί αν ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον, δεδομένου ότι αυτό ελλείπει καθόσον ο προσφεύγων ικανοποιήθηκε κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία.

- 11 Ο προσφεύγων αμφισβητεί ότι ικανοποιήθηκε κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία. Ειδικότερα ανέφερε, απαντώντας σε ερώτημα του Δικαστηρίου, ότι το υπηρεσιακό σημείωμα του προέδρου της ΟΚΕ, της 29ης Ιανουαρίου 1986, δεν διανεμήθηκε στα μέλη του προσωπικού παρά εννέα μήνες μετά την « ανοικτή επιστολή » του v. d. G. της 23ης Απριλίου 1985. Επιπλέον, το εν λόγω σημείωμα, το οποίο άλλωστε δεν τοιχοκολλήθηκε στα κτίρια της ΟΚΕ, έχει πολύ γενικό χαρακτήρα και κυρίως δεν μνημονεύει τα πειθαρχικά μέτρα που είχαν ληφθεί έναντι του v. d. G.
- 12 Η εν λόγω επιχειρηματολογία δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 13 Πράγματι, από τις διευκρινίσεις που παρέσχε ο προσφεύγων με τις επιστολές του της 21ης και 28ης Ιανουαρίου 1986 προκύπτει σαφώς ότι η ένστασή του της 2ας Δεκεμβρίου 1985 απέβλεπε μόνο στη δημόσια αποκατάσταση της τιμής και της υπολήψεώς του και όχι στη λήψη οποιωνδήποτε πειθαρχικών μέτρων έναντι του v. d. G.
- 14 Επιπλέον, μόνον η « ανοικτή επιστολή » της 23ης Απριλίου 1985 μπορούσε να θίξει δημοσίως την τιμή του προσφεύγοντος, δεδομένου ότι τα έγγραφα τα οποία στάλθηκαν στη συνέχεια στον ίδιο προσωπικά, σχετικά με το στεγαστικό δάνειο, δεν κοινολογήθηκαν. Συνεπώς, μόνο η εν λόγω « ανοικτή επιστολή » μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο παρεμβάσεως εκ μέρους της διοικήσεως, που να αποβλέπει στη δημόσια αποκατάσταση του προσφεύγοντος.
- 15 Εξάλλου ο προσφεύγων δεν ανέφερε καθόλου, κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, ποια συγκεκριμένα μέτρα ανέμενε εκ μέρους της διοικήσεως, αφήνοντας κατ' αυτό τον τρόπο στη διοίκηση την επιλογή της διαδικασίας και των μέσων. Κατά την άσκηση της εν λόγω επιλογής η διοίκηση όφειλε, βάσει ακριβώς του καθήκοντος αρωγής που έχει δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, να αποφύγει κάθε μη απολύτως αναγκαία δημοσιότητα των επίμαχων κατηγοριών, προκειμένου να μη θίξει περαιτέρω τα συμφέροντα του βλαπτομένου υπαλλήλου (βλέπε απόφαση της 11ης Ιουλίου 1974, Guillot, 53/72, Rec. 1974, σ. 791).

- 16 Υπ' αυτές τις προϋποθέσεις καθίσταται φανερό ότι οι δηλώσεις που περιέχονταν στο υπηρεσιακό σημείωμα της 29ης Ιανουαρίου 1986 μπορούσαν να ικανοποιήσουν τον προσφεύγοντα ως προς όλες τις πλευρές τις ενστάσεώς του, ούτως ώστε να μην έχει πλέον κανένα έννομο συμφέρον προς άσκηση της προσφυγής.
- 17 Συνεπώς η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη στο σύνολό της, περιλαμβανομένου και του αιτήματος περί καταβολής αποζημιώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 18 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 7 Οκτωβρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

J. C. Moitinho de Almeida